

TAIFA: 20 ANYS D'ECONOMIA CRÍTICA PER LA TRANSFORMACIÓ (E. IDOATE)

ELENA IDOATE | La Directa – 11/06/2014

Segurament, per la gran majoria de les assistents a l'acte del 8 de juny, la celebració del vintè aniversari de Taifa comença amb una abraçada del Josep Manel Busqueta. Enèrgica i motivadora. Alegre. I crec que necessària. Vint anys són una història compartida per molta gent amb un esperit comú: la crítica a la societat en què vivim. Vint anys no són res en la tasca històrica de l'emancipació, però sí que són molts per a qualsevol col·lectiu concret. L'aniversari ha estat una excusa per a organitzar quelcom fora dels nostres espais de treball habituals, un objectiu que fa temps que teníem en ment.

He après que els dinars populars són un dels actes primordials de la construcció d'una societat alternativa. El punt de trobada de la base. On es reforcen els llaços d'allò personal que també és polític, i s'apropen les distàncies. Afinitats i afectes. En la sobretaula, el món s'arregla molt millor i els debats arriben més enllà, sense mesura. A la cantonada de la gran taula en forma d'alguna lletra entre la U i la O, riures i anècdotes. Vaig comptar-vos, i recomptar-vos, i per fi van quadrar els números de les reserves.

Algunes absències, i sorpreses d'última hora. Una de les coses que més il·lusió ens feia de l'aniversari era el retrobament amb antigues companyes que havien passat per Taifa. I quan es tracta de vincles, no passen els anys. La família creix. Les professores coincideixen amb els seus alumnes.

seminari d'economia crítica

qual existim. A Nou Barris, Astúries, Sort, Xàtiva, Saragossa, Ripollet, Gràcia, Poble Sec, Sabadell, El Prat, Sant Boi i molts indrets que em descuido. I Baladre, que és a tot arreu. Amigues i amics amb els que hem compartit actes, xerrades, cursos, articles, i també reunions, assemblees i protestes als carrers. I com no, cerveses, concerts, pel·lícules, i moltes altres coses als ateneus, casals, centres i locals que són casa nostra a tot el territori.

El vídeo que va preparar l'Emma, una de les companyes del seminari, resumeix la nostra història i la nostra essència. Taifa va néixer a la universitat quan un grup d'estudiants inconformistes amb l'enfocament acadèmic de l'economia, juntament amb la Miren, van decidir crear un grup d'economia crítica. Un oasi crític dins del desert del neoliberalisme imperant en les facultats d'economia i en una de les professions més cooptades pel poder, avui en dia al servei dels interessos dels opressors. Aquest petit oasi queda resumit en els títols dels capítols i les paraules gairebé microscòpiques que decoren el cartell de l'acte. Autoformació col·lectiva i horitzontal, a través del debat i la socialització del coneixement. Persones compromeses en l'estudi com a militància, per a que la caixa d'eines que és l'economia crítica arribi a totes les persones inquietes i grups socials, polítics i sindicals. Taifa treballa per les que lluiten.

Realment no sabia com sortiria l'acte. Vam voler que ens acompanyés gent imprescindible fora dels focus mediàtics que no il·luminen sinó que ceguen. Gent que, com nosaltres, fan la feina de formigueta necessària. Però què havien de dir de nosaltres aquestes persones de la PAHC de Sabadell, de l'Espai Fàbrica, de La Directa, del Casal de Joves de Lleida, de Baladre i de Compromís per Ripollet? Doncs ens va fer flotar. Em vaig emocionar, se'm van posar llàgrimes als ulls i un somriure per dins que de vegades va per fora. Ens va donar ànims, sentint-nos una petita peça d'un engranatge col·lectiu que està en moviment i que avança amb fermesa.

seminari d'economía crítica

acabar els textos a temps, retallar la llargada dels articles o preparar power points. El més complicat és la unitat dins de la diversitat, i allò tan sensible que és mantenir la identitat pròpia i autònoma, però que desborda per tots els cantons cap a les lluites concretes i els projectes comuns. Les paraules de la Miren, a flor de pell. El passat i el present de Taifa, aquest últim representat en la intervenció de la Laia, fan molt de goig. Taifa a discreció! I pensar en el futur, de cara, m'angoixaria si no fos perquè hi veig un llegat, una continuïtat del que s'ha engegat. Taifa en moviment. No m'imagino el meu futur sense Taifa, ni què he arribat a ser. I no sóc l'única. Per a mi és un privilegi que existeixi, formar-hi part, i que les companyes de trajecte siguin aquestes grans persones.

Per acabar el dia, les bases de Bonasò, el rap del Pau i la canya de Baula. Per reclamar, de manera contundent i en lletres gòtiques, la rendició incondicional del capitalisme. Plegar sabent que l'Ivan, un dels altres companys de Taifa, té raó quan diu que ha estat un dels millors dies de la nostra vida. I l'endemà, de nou, seguir amb el dia a dia.

Article original: [La Directa \[http://directa.cat/noticia/taifa-20-anys-deconomia-critica-transformacio\]](http://directa.cat/noticia/taifa-20-anys-deconomia-critica-transformacio)

Compartir aquesta entrada

You might also like

seminari d'economia crítica

**Raons
econòmiques
per a la vaga
general**

Raons
econòmiques
per a la vaga
general

**La regressió
creixent del
sistema
fiscal (F.
Navarro)**

La regressió
creixent del
sistema fiscal
(F. Navarro)

**En zona de
rescat**

En zona de
rescat

**La cultura de
pagament (E.
Idoate)**

La cultura de
pagament (E.
Idoate)

